

DOLNO- POČERNICKÝ Listek

Farnost Dolní Počernice
Při kostele Nanebevzetí Panny Marie

ÚVODNÍ SLOVO

VZPOMÍNKA NA KVĚTNOU NEDELI

Na Květnou neděli 24. března jsme zažili něco málo obvyklého, totiž procesi, v jehož čele šel kůň a jež směřovalo ke kostelu. Účastníci procesí zpívali a zřejmě měli radost ze společné cesty a těšili se na to, co bude následovat až dojdou k cíli.

To je obraz života člověka: cesta, která vede ke svému cíli. Ovšem ne vždycky je člověku do zpěvu, a ne vždycky se raduje. Dělá také falešné kroky, které jej od pravé cesty odvádějí.

Cesta života je jednosměrná, nelze na ní udělat ani jediný krok zpět, protože život člověka probíhá v čase, který je jednosměrný a jít zpět neumožňuje. Člověk je každý den o den starší a žádné elixíry mládí mu neumožní zůstat mladý nebo dokonce omládnout. To jenom blouznivci usilují o věčné mládí. Věc Makropulos, jež by člověku dávala v životě na této zemi nesmrtelnost, ve skutečnosti neexistuje. Každý člověk kráčí ke svému cíli a jednou tam dojde.

Procesi Květné neděle mělo samozřejmě svůj duchovní rozměr, pro někoho možná mystický rozměr. Cesta našeho života nás vede k cíli, o kterém předem víme. V té míře, v jaké je člověk mystikem, tento cíl vidí před sebou. Naráží ale také na překážky a těžkosti a zažívá neúspěchy. To je lidský úděl, člověk o něm předem ví. Může se mu vyhnout, když se s překážkami, těžkostmi a neúspěchy předem smíří, když si přestane dělat nárok, aby byl ve všem úspěšný.

Pro někoho je cíl cesty tak daleko, že se ztrácí v nedohlednu, pro někoho už je nablízku jako zdroj jistoty a klidu. Buďme rádi, že po cestě dnešní procesí a po cestě svého života můžeme jít společně. V tom je také kousek mystiky.

Libor Ovečka

SÁM V PŘÍRODĚ JSEM NEJŠTASTNĚJŠÍ

Většina návštěvníků dolnopočernických mší ho nevidí, přesto je František Jakubec mladší nedílnou součástí a jednou z neaktivnějších osobností života v naší farnosti. František je totiž lídrem scholy na kůru, která pravidelně doprovází nejen dětské mše, zároveň je velmi aktivní v Horních Počernicích i jinde při vedení akcí pro mládež.

Ač ročník narození 1988 a nejstarší z pěti dětí, sám říká, že se stále cítí na patnáct let. „Mentálně je mi patnáct, protože se snažím dělat s mladými, tak člověk občas potřebuje být na jejich úrovni. Asi je ve mě pořád trošku dítě,“ říká v dalším z rozhovorů s výraznými lidmi naší farnosti, které v Dopolí pravidelně přinášíme. „Ani si neuvědomuji, že mi tělo stárne a občas na to narážím.“

Jak to myslíš?

Když mluvím s dnešními dvacetiletými, tak cítím, že jsem vyrůstal v úplně jiné době. Mám jiný pohled na svět, žiju v jiných technologiích. Občas musím objevovat jejich svět, i když jsem se tomu trošku bránil.

Neznáš ten pocit z rodiny? Jsi nejstarší z pěti dětí...

Nikdy jsem se nad tím taktó nepozastavoval. Prostě jsme byli spolu, vztahy se měnily, hodně se míchalo, kdo s kým nejvíce „pekla“ a kamarádil. Přejde mi, že jsem věk sourozenců moc neprožíval, ale možná si věci pamatuju jinak než reálně byly. Každopádně jsem stejně spíš takový sólista, introvert.

Introvert? Kdo tě zná z kostela by asi řekl opak.

Asi dokážu vystupovat před lidmi, ale sám v přírodě jsem nejšťastnější. Je to paradox: naplňuje mě, když můžu trošku šaškovat a být před lidmi, ale na Silvestra se klidně sbalím a sám jedu do přírody. Spím ve spacáku, zažil jsem i minus 18 stupňů, to už bylo trošku horší, ale jinak to jde. Není to tradice – většinu Silvestrů jsem jezdil s mládeží, ovšem poslední roky se to neuskutečnilo, protože nebyl zájem. Tak jsem toho využil a sám někam vyrazil.

Popiš mi, z jakého prostředí tvoje angažovanost ve farnosti vyrostla.

Asi z toho, že mě naši šoupli na faru, kde bylo nábožko a „spolčo“. Když tu byli salesiáni, někdy v roce 1997, jsme začali chodit právě do Dolních Počernic. To mě hodně ovlivnilo, nějaké vazby z tehdejší doby drží dodnes. S Georgem Woclawkem děláme akce pro mladé lidi ve Vendryni, letos bude 20. ročník. Donedávna jsem aktivně vedl salesiánské animátory, ale už přišel čas, aby to vzal někdo mladší.

U jakých aktivit ve farnosti jsi začínal?

To bylo skrze spolčo. Scházeli jsme se, vedl nás George. Záleželo mu na tom, abychom začali dělat aktivity nejen pro sebe, ale i pro farnost. Byli jsme docela akční skupina: rozjeli jsme Zelený výlet na Zelený čtvrtek, chodili jsme ministrovat, pak mě vtáhli do scholy, kterou jsem posléze převzal. Dlouho jsme také dělali SKAM – Setkání křesťanské aktivní mládeže – a občas to byly divoké kousky. Třeba si pamatuju na lano z hráze do parku na dětský den. Tehdy bezpečnost nikdo neřešil, prostě se uvázala jen kladka a dítě se jí drželo. Není divu, že nám z toho jednou někdo spadl, načež jsme si řekli, že to musíme zprofesionalizovat.

Koho do této aktivní party počítáš?

Bylo nás asi patnáct, obě mé ségry, brácha a další lidí z farnosti. Třeba Jarda Krbec, Tomáš Tököl, Vítek Rada, Anežka Zemánková... To jsou moji vrstevníci, s nimiž jsme dělali spolčo.

Co byl váš vrchol?

Celkově asi Vendryně, ale to není úplně práce pro farnost. Tak bych zřejmě měl vypíchnout zejména SKAM. V dobách největší slávy to byl fotbal, florbal a volejbal, kam chodilo až 150 lidí. Výborný byl také Zelený výlet, to mi přišlo, že má velký smysl.

Máme teď dost aktivních lidí ve farnosti?

Nedokážu říct. Aktivně to neřeším, protože moc akcí nepředávám. Ve schole to asi ani neumím předat. Každopádně vnímám, že u mladých je to větší problém, že jsou méně aktivní, jakoby měli menší chuť něco podnikat, brát na sebe zodpovědnost, uvazovat se k určitým věcem. Ale...

Ano?

Je třeba říct, že já se úplně necítím být součástí farnosti. Je to můj pohled, protože vyhasly aktivity, které jsem tu dělal. Jsem aktivní v podstatě jen při schole, v neděli vyjdu nahoru na kůr a když sejdu dolů, tak před kostelem už je jen pár lidí. Nemám šanci spoustu z nich potkat. Určitá vrstva lidí po mši hned zmizí, nejdou ani na faru. A jinde se s farností moc nepotkávám. Třeba na svátek Nanebevzetí Panny Marie bývám ve Vendryni...

Jsou pro tebe Dolní Počernice domovská farnost?

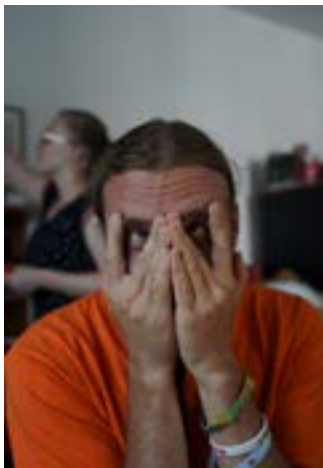
Historicky ano, tady okolo skupinky lidí a scholy. Ale setkávání se při jiných akcích, to se většinou odehrává v Horních Počernicích. Máme tam skupinu Exodus, což je duchovní chlapská obnova. Tam je víc setkání, na kterých se podílím, ale zase se úplně necítím být součástí tamní farnosti, jsem v tom zvláště rozkročený, což má určitě i svoje negativa.

Pojďme se teď podívat na tvůj příběh. Kam jsi chodil na školu?

Chodil jsem na Arcibiskupské gymnázium a pak mě nevzali na vysokou školu, tak jsem šel rovnou pracovat. Víš, v sextě na gymnáziu jsme natočili studentský film a proto jsem chtěl být kameramanem, jenže mě nevzali na FAMU. Byl jsem zpražený, nechtěl jsem na jinou školu. Proto jsem radši v Horních Počernicích začal pracovat u stromolezců. Říkal jsem si: Je to na rok, pak mě určitě na FAMU vezmou. Mezitím jsem dálkově v Brně studoval Globální podnikání a management. A pořád se nedostával na FAMU. Tak jsem se přihlásil na filmařskou školu do Písku, tam jsem se dostal, a po dvou letech tam to konečně klaplo i na FAMU.

Na kolikátý pokus?

Na šestý. Bylo to v roce 2013, ve 24 letech. Už jsem cítil, že se to blíží. Na pátý pokus jsem se poprvé dostal do druhého kola. Zpětně vidím, že jsem musel dozrát. Začal jsem fotit pozdě a o tom přijímačky jsou – tam se řeší jen fotky, ne videa.

Jak to s tebou na FAMU dopadlo?

Studoval jsem tam sedm let, v pátáku se zasekl kvůli absolventskému filmu. Mezitím jsem začal asistovat na studentských projektech a pak se víc a víc posouval k profesionálům. Dělal jsem svícení, ostření a také zakládání filmu. Třeba jsem pracoval na pohádce Tři životy od režiséra Jirky Stracha. To byla pozice videooperátor, operoval jsem s videem. Možná to zní zvláště, ale ta funkce existuje dodnes. Je to člověk, který režisérům na velkých placech pouští záznam, takový replay.

Od mládí jsi tíhl k filmu?

Vůbec. To přišlo až v té sextě u studentského filmu na AG. Hrál v něm i dnešní ředitel gymnázia, tehdy to byl profesor náboženství a nám hrál drogového dealera. Pro mě to byl zlomový okamžik – tam mě to chytlo. A pak jsem si nepřipustil, že bych dělal něco jiného.

Jaké jsou nejslavnější filmy, na kterých jsi dělal?

Lidi, co se pohybuje okolo kamery, je v Česku dost a projektů málo. Dělal jsem třeba seriál Krajinou vína, který běží na České televizi. Nebo dětský pořad Agent v kapse pro Děčko. Ostřil jsem pohádku Kouzelník Žito, ale k tomu se moc nehlásím, dopadlo to z mého pohledu strašně.

Jaké máš ambice?

Všichni na FAMU chtějí točit hollywoodské filmy, ale jsem realista. Chtěl bych dělat velkou hranou věc, ale to dělá top pět kameramanů z republiky, projektů je málo. Baví mě dělat dokumenty, ale v podstatě беру, co přijde. Ale musí to mít úroveň. Nemám důvod to hrotit, když práce nepřijde, tak nepřijde. Občas zavolají tvůrci těch nekonečných seriálů, ale to je továrna, to odmítám, radši mám smysluplnější projekty. Dělal jsem třeba hraný film s lidmi s mentální postižením, to mi dává sílu.

Vždy dbáš na hodnotu díla?

Ne vždy, občas musím dělat práci, abych se uživil. Ale snažím se něco naučit, poznat nové lidi. Teď jsme točili pro ČT o poporodní péči, navíc na pevné objektivy, což je nestandardní, z toho jsem měl velkou radost.

Na závěr bych měl na tebe provokativnější otázku. Jakou budoucnost vidíš pro naši farnost?

Dneska jsem byl v galerii DOX a viděl tam obraz, který mě zaujal – byla to spíš fotokoláž kostela, v němž lidi tancovali, farář hrál jako DJ. Přemýšlím o církvi v tom smyslu, že by měla jít s dobou a být otevřená. Naše farnost také byla vždy pokroková, měli jsme tu salesiány, mše pro děti a další progresivní projekty. Proto bych farnosti přál, aby tenhle drajv neztratila a byla otevřená věcem a výzvám dnešního světa, aby nezůstala stát na místě.

Za rozhovor děkuje Michael Mareš

OHLÉDNUTÍ ZA UDÁLOSTMI VE FARNOSTI

NAŠE OTUŽILECKÉ SETKÁNÍ

Stojím na břehu rybníka a z povzdálí sleduji partičku lidí, co se svlékají, společně se smějí a chystají do vody. Nebylo by to nic prazvláštního, kdyby nebylo 26. prosince.

Ano, nenápadně sledujeme tradiční svatoštěpánský ponor místních farníků. Jejich odvaha a odhodlání jsou obdivuhodné, zvláště v tuto chladnou zimní dobu. Rybník není zamrzlý, což usnadňuje přístup. Pozoruji je, jak se s úsměvem chystají do vody. I když většinu z nich znám z našeho kostela, kde se pravidelně vídáme, tehdy jsem neněmla odvahu je oslovit.

I když jsem objevila lásku k otužování již v mládí, spojilo mě to až později s dalšími nadšenci v Dolních Počernicích a společně jsme vytvořili skupinu, která se pravidelně schází nejen na hrázi, ale i na výletech a společných obědích. Naše setkání jsou jako rodinná oslava a zážitky nás spojují více než ledová voda.

Zveme všechny nováčky (a třeba i jen přihlížející) na naše pravidelná setkání, kde se vždycky najde místo pro radost i nováčky. Těšíme se na další společné chvíle. (Redakčně kráceno.)

Majka Langmajerová

ŠTĚDRÁ TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Do ulic Dolních Počernic se po několika letech vypravili Tři králové, aby navštívili štědré dárcce a pomohli dobré věci. Letošní sbírka se soustředila na pomoc nemocným dětem a dalším potřebným.

Ve skutečnosti bylo našich odhodlaných koledníků šest. (I když se mluví jen o třech, kolik králů celkem se kdysi přišlo s dary poklonit narozenému Ježíši do Jeruzaléma, přesně nevíme...) Skupinka dětí ve věku od pěti do osmi let se v doprovodu dvou maminek vydala na cestu hned v sobotu 6. ledna odpoledne. Celou akci organizovala „hornopočernická“ Lucie Herianová se svými třemi dětmi Kryštofem, Štěpánem a Dominikou, kteří jsou nedílnou součástí naší farnosti. A rychle přesvědčila o důležitosti zapojit se i další rodinu, tedy mě a naše dvě ratolesti – ostatně Emma i Bruno se Tríkrálové sbírky (dobrovolně) účastní pravidelně už čtyři roky v Praze-Libuši. Tedy nebylo proč váhat. A partu koledníků doplnila ještě Maruška Zemánková.

Seznam sousedů, kteří nás k sobě domů pozvali, se zdál být nekonečný, a tak s pokladničkami, lucernami a kadidlem a křídami požehnanými otcem Liborem Ovečkou děti s nadšením rychle sladily tóninu a šlo se koledovat. Zpívalo se celou cestu zvesela, z Dercenyho ulice přes Novozámeckou až do Podkrkonošské. Kromě ohlášených návštěv děti i díky zlatým korunám a barevným pláštům zastavovali náhodní kolemjdoucí i sousedé přes ulici, včetně pána utíkajícího na vlak nebo paní učitelky z Mateřské školy ze třídy Hvězdiček, a neváhali za koledu také přispět do kasičky.

Tříkrálová skupina prokázala velké odhodlání, zvlášť na zpáteční cestě. Se západem slunce se citelně ochladilo a nepomáhaly už ani vykoledované sladkosti a jablíčka. Proto jsme cestou zpět zavítali i do Počernického pivovaru a koledovalo se i tam. Všichni měli rázem úsměv na tváři a do pokladniček přispěl každý. Poslední zastávkou bylo nové sousedství kolem ulice Dercsenyho, které se hojně hlásilo o návštěvu. Rozdaly se poslední balíčky cukru, nad dveře se naposledy napsalo K+M+B 2024 a šlo se na „základnu“.

S blížícím se večerem totiž rapidně ubýval elán i energie a pár domů už jsme bohužel obejít nestihli, i tak si všechny děti vysloužily náš velký obdiv. Čtyři a půl hodiny t'apání, zpívání, sem tam malého dohadování, kdo ponese kasičky a kdo zase lucerny, vždycky se ale nakonec domluvily! Celkem jsme navštívili 24 domů, přispěli tři náhodní dárci i celý pivovar. A dobrá nálada děti neopustila ani poté, co odložily pláště a koruny! Lucie Herianová se svou křesťanskou třídou Broučků z hornopočernické školky obešli v úředních hodinách s pokladničkou ještě náš Úřad městské části, knihovnu a poštu i komunitní centrum, kam byli také pozváni.

Velké překvapení přišlo s oficiálními výsledky sbírky. Sečteno podtrženo, celkem děti vykoledovaly 24 285 korun!

Snad příští rok najdeme dobrovolníky i mezi dospělými, abychom dali dohromady víc tříkrálových skupinek, zvládli obejít i vzdálenější sousedy a přispěli tak ještě mnohem víc.

Jedno je jisté, letošní tříkrálové děti se už teď hodně těší. Děkujeme všem štedrým dárcům a uvidíme se příští rok!

Gabriela Marešová

BENEFIČNÍ VEČER POČERNICKÝCH FARNOSTÍ

V sobotu 13. ledna 2024 se konal v hotelu Svornost Benefiční večer počernických farností. Jednalo se o společnou akci farníků z Dolních a Horních Počernic, jejímž cílem bylo finančně podpořit sbírku na výrobu tří věžních zvonů do nově budovaného kostela ve Staré Zagoře v Bulharsku, kde v současnosti působí salesiánská komunita, která je stále, i přes svůj odchod z Dolních Počernic v roce 2019, velmi těsně spjata s oběma výše zmíněnými farnostmi a má zde stále velkou řadu přátel a příznivců.

Benefiční večer se velmi zdařil. K poslechu a k tanci všem zahrála kapela Horáček swing orchestra. Účastníci večera měli možnost shlédnout velmi zdařilé předtančení a tematickou scénku a mnozí si odnesli i hezké ceny z malé a velké tomboly. K dispozici byla rovněž nástěnka s fotodokumentací ze salesiánské misie ve Staré Zagoře. Všechny účastníky přišli pozdravit oba farní administrátoři – otec Libor Ovečka a otec Vojtěch Eliáš.

Jako hosty uvítali pořadatelé večera manželé Jílkovy ze Sebranic, kteří jsou právě iniciátory sbírky nazvané „Zvony Martin“. Ti popsali hlavní myšlenku sbírky na výrobu tří zvonů. Bulharští Romové totiž žijí často ve velkém nedostatku, a to jak materiálním tak duchovním. Proto začali salesiáni v roce 2008 působit ve Staré Zagoře, a s nimi i Martin Jílek, bratr Pavla Jílka, výše zmíněného hosta (společně s manželkou) našeho plesu. Misijnímu dílu v Bulharsku zasvětil celý svůj život a velice mu leželo na srdci dobro romských dětí žijících v bulharské chudinské čtvrti (zvané „Machala“). Věnoval jim svůj čas při hrách, doučování a byl jim životním i duchovním rádcem. Martin nás náhle opustil 19. 2. 2023 ve věku 47 let.

Jeho rodinu a přátele napadlo, že by Martinův hlas mohl i nadále symbolicky svolávat chudé děti, a to prostřednictvím tří zvonů. V českých zemích je zvykem, že kostely mají jeden velký centrální zvon. Pro východní kostely jsou naopak zvykem spíše menší zvony ve zvonkohře, proto se pořadatelé sbírky rozhodli pro zvony tři. Tyto budou umístěny na věži kostela, který, spolu se školou, bulharští salesiáni právě staví.

Během večera se také konala napínavá dražba symbolického leč originálního zvonku přímo ze zvonářské dílny Dytrychová. Výsledek sbírky benefičního večera předčil očekávání. Zvony Martin, byť zatím ve fázi němeého projektu, dokázaly promluvit do srdcí přítomných. Podařilo se rozhybat vyhlášenou sbírku, povzbudit další dárce a výsledný efekt byl nakonec ten, že se na dárcovském účtu na konci ledna 2024 shromáždila potřebná finanční suma, která umožnila zahájit výrobu všech tří zvonů právě ve zvonářské dílně rodiny Dytrychů

Miroslava a Martin Šílovi

KOBLIHOVÁ PARTY

Další pěkná akce, která se uskutečnila v úterý 13. února, tedy těsně před Popeleční středou. Bylo to pěkné a milé setkání nad mnoha dobrotami – přesně jako loni. Díky všem, kdo se do masopustní akce jakkoli zapojili.

František Jakubec st.

MÝMA OČIMA: PŘESPÁVAČKA NA FAŘE

Na začátku března proběhla první letošní farní přespávačka pro děti z našeho kostela. Tyhle akce mě baví, protože tam mám kamarády!

Tentokrát jsme se trochu báli jak to dopadne, protože tam s námi šla moje mladší čtyřletá sestra Vladěnka, která to výborně zvládla a byla s ní sranda. Na faře jsme hráli hry a ještě ten večer jsme šli na bojovku. Šli jsme po svíčkách a plnili úkoly, dostávali indicie a občas nás někdo vystrašil. Podle indicií jsme pak našli poklad a hádejte kde byl? Ve sklepě a bohužel se ani nedočkal rána, protože jsme ho po večeři snědli. Byly to samé dobroty (sýrové kuličky a dvě balení sušenek).

Před spaním nám Eva ještě vyprávěla pohádku. Po pohádce jsme všichni usnuli. Ráno jsme měli výtečnou snídani a děkujeme za to maminkám. Po snídani jsme čekali až pro nás přijdou rodiče a hráli jsme si.

*Sepsala
Míla Škudrnová*

Další nocování na faře, tentokrát s Malým princem, proběhne 12.–13. 4., a odvážlivci, kteří si chtějí vyzkoušet nocovat pod

širým nebem, si zarezervujte termín 17.–18. 5. Své děti můžete přihlásit zde: eva.nozickova@seznam.cz, 606 606 888.

Eva Nožičková

NA NÁVŠTĚVĚ NA VÝUCE NÁBOŽENSTVÍ

Tak jako se nám podařilo hravě vyluštit šifru, snažíme se, aby se nám tak dobře dařilo do našich srdcí zasít semínko, která v nás bude klíčit, růst a přinese užitek

Co nám to ten Ráťá předvádí? Postava ze Starého či Nového zákona? Nebo je to snad podobenství?

Povídáme si o kvasu a zaděláváme na těsto, které se nám pořádně prokvasí – samými dobrými skutky, abychom mohli být pořádným kvasem.

Eva Nožičková

DUCHOVNÍ OBNOVA PONOVU

Nabídka pro naše duchovní obnovení v letošním postě byla jiná než jiné roky. Místo přednášky vybízející k zamyšlení rozhodla PaRaFa uspořádat promítání filmu, který k zamyšlení nutí, a po něm diskusi. Nezáčastnilo se nás mnoho, ale zase ne méně, než chodilo v posledních letech na „přednáškové“ duchovní obnovy. Pro letošní půst byl navržen film irský Kalvárie (Calvary). Výborně postavená a provedená tragikomická studie drsné situace malé farnosti nás přivedla k mnoha otázkám a v následné diskusi jsme se snažili na ně hledat odpovědi, ale nebylo to snadné. Témata byla závažná a citlivá tak, že se naše debata občas celkem vyostřila – film i diskuse šly občas až na dřev, ale nakonec jsme si všichni odnášeli hlavně hluboký zážitek a mnoho témat k dalšímu promýšlení a duchovnímu růstu. Účel této netradiční „duchovní obnovy“ byl tedy splněn. Díky za to patří hlavně produkčnímu týmu: Josefu Nožičkovi (film a projektor), Mirei (občerstvení v kinosále) a Jirkovi Cermanovi (plakát). *Tomáš Havran Jirsák*

ÚKLID KOSTELA A FARY

Za předvelikonoční úklid kostela patří velký dík našim známým uklízečkám, které nechtějí být jmenovány, ale většina z nás ví, o koho jde. :-). Kostelíček pěkně „prokoukl“. Na úklid fary, kde byl bohatý seznam prací, se sešla Mirej R., Hanka J. a Bohdanka J. Plánovaný seznam prací se díky slabší účasti musel ztenčit. Některé další činnosti pak později ještě udělala Mirej. Já jsem se soustředil na venkovní úklid kolem kostela a fary. Děkujeme všem zúčastněným. *František Jakubec st.*

Z JEDNÁNÍ PASTORAČNÍ RADY 20. ÚNORA 2024

Přítomni: Libor Ovečka, Mirej Ryšková, Jiří Cerman, František Jakubec, Miša Regálová, Eva Nožičková

- Tříkrálovou sbírku je potřeba příští rok řešit dříve. Mysleme na to.
- Mše sv. o nedělích:
 - o Schole úplně nevyhovuje mše sv. v 09:00 hodin, protože se nestíhá připravit. Ale zvládne to, pokud to tak zůstane.
 - o Formulář na anketu připraví Jirka (v papírové formě):
 - Dvě mše sv. (v 08:30 a v 10:00)?
 - Nebo jedna mše sv.? A v tom případě v 09:00, nebo v 09:30?
 - Čitelně jméno
 - o K dispozici od 3. neděle postní v kostele za lavicemi.
 - o Případná změna bude platit od 14. dubna 2024.

- Tradiční postní duchovní obnova nebude.
 - o Místo ní se bude konat 16. března 2024 od 17:00 promítání filmu s následnou diskuzí.
- Přípravy na Velikonoce:
 - o Křížové cesty
 - 8. března, 15. března, 22. března 2024
 - Bude tabulka, kam se upíší animátoři.
 - o Úklid kostela
 - Organizuje si Hanka Valentová. Zeptáme se jí, zda není potřeba s něčím pomoci.
 - o Úklid prostor na faře. Termín se upřesní.
 - Mytí oken, ošetření podlahy ve farním sále, úklid herny, rohožky, vytrít skříňky, vytrít chodbu, atd.
 - o Bohoslužby:
 - Květná neděle 09:00 (od kříže u fary)
 - Zelený čtvrtek 18:00
 - Velký pátek 18:00
 - Bílá sobota 10:00–17:00 Adorace u Božího hrobu
19:00 Velikonoční vigilie
 - Zmrtvýchvstání Páně 10:00
 - Pondělí velikonoční 09:00
 - 2. neděle velikonoční 09:00
 - o Květná neděle:
 - kůň, ozvučení
 - o Zelený výlet nejspíš nebude.
 - o Zelený čtvrtek:
 - Oslovit lidi na obřad mytí nohou.
 - Průvod kolem kostela?
 - o Zajistit paškál.
 - o Exultet – bude zpívat nejspíš Ondřej Santolík.
 - o Svátost nemocných se bude udílet v nějaký vhodnější termín, např v adventu.
 - o Sobotní agapé – vyzvat lidi, aby něco donesli (začít hlásit od 10. března), ale zajistit i ve vlastní režii.
 - o Občerstvení pro ministranty mezi přípravou na obřady a vigilií.
- Sakury u kostela:
 - o Petr Volavka konstatoval, že jejich kořenový systém je dostatečný a zatím není potřeba opora.
 - o Až je přijede ořezat, tak potřebu opory znovu posoudí.
 - o Při té příležitosti se podívá i na javor vedle fary, zda není potřeba také ořezat.
- Kauza sakristie:
 - o Jirka Kríso se podívá na dispozici.
 - o K máni je komoda od sester z Pasova.
 - o Počítá se se zbouráním příčky a opravou podlahy.
- Vitrína u kostela:
 - o Musí se vybavit stříškou. Oprášit toto téma se Standou Zmátlem.
- Noc kostelů 7. června 2024:
 - o Je možnost koncertu Rokytky; Rokytky může ovšem jediné ihned v 17:00 hodin.
 - o Libor se domluví s Drahou.
 - Různé podněty:
 - o Něco o mši svaté (o jejích částech apod.) se bude říkat jako doplněk ke krátkému kázání během postní doby (max. 2 minuty).

- o Jako dodatek ke stávajícímu systému přímluv přidáme kastlík / krabici na přímluvy. Prosby se přinesou na začátku přímluv k ambonu.
- o Voda na schodech na kůr! Na střeše je břídlíce.
- o Masopustní průvod – příště se jako farnost zapojme. Havran
- o Pálení čarodějnic – úterý 30. dubna 2024
- o Nocování na faře: 17./18. května 2024
- o Pout' farnosti: 25. května 2024 (asi poutní areál Skalka u Mníšku pod Brdy)
- o Den otců a rozloučení se školním rokem – 16. června 2024
- o Den farnosti + žehnání aktovek – neděle 1. září 2024

Příští jednání Parafy bude v úterý 23. dubna 2024 od 18:30 hodin na faře.

Sepsal Jiří Cerman.

POZVÁNKY

BLÍŽÍ SE PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

Letos se k 1. svatému přijímání připravuje 6 dětí, které se vám již v minulém čísle představily. Naše celoroční příprava vyvrcholí slavností v neděli 2. června, kdy Kristýnka, Maruška, Ninka, Sofi, Rafik a Šimon poprvé přijmou Pána Ježíše. Budeme moc rádi, když tuto slavnostní událost prožijeme všichni společně.

Za všechny prvokomunikanty

Eva Nožičková

FARNÍ AKTIVITY

Nocování na faře: 12.–13. 4.

Jednání Pastorační rady: úterý 23. 4.

od 18:30 hodin na faře.

Jednání je otevřené všem.

Pálení čarodějnic: úterý 30. 4.

Nocování na faře: 17.–18. 5. (noc pod širým nebem na farní zahradě)

Pout' farnosti: sobota 25. 5. (asi poutní areál Skalka u Mníšku pod Brdy)

První svaté přijímání: neděle 2. 6.

Noc kostelů: pátek 7. 6.

(s koncertem Rokytky)

Den otců a rozloučení se školním rokem: neděle 16. 6.

Den farnosti + žehnání aktovek: neděle 1. 9.

BOHOSLUŽBY O VELIKONOCÍCH 2024

v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Dolních Počernicích

(www.farnostdolnipocernice.cz)

den / svátek	hodina	bohoslužby
neděle 24. 3. Květná neděle	9.00	Žehnání ratolesti u kříže u fary, průvod ke kostelu, mše svatá
čtvrtek 28. 3. Zelený čtvrtek	18.00	Mše svatá na památku Poslední večeře Páně
pátek 29. 3. Velký pátek	18.00	Velkopáteční obřady
sobota 30. 3. Bílá sobota	10.00–17.00 19.00	Možnost adorace u Božího hrobu Velikonoční vigilie
neděle 31. 3. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	10.00	Mše svatá (s žehnáním pokrmů)
pondělí 1. 4. Pondělí velikonoční	9.00	Mše svatá
neděle 7. 4. 2. neděle veliko- noční (neděle Boží- ho milosrdenství)	9.00	Mše svatá

NABÍDKA AKTIVIT PRO MLÁDEŽ

TOGETHER_V_HP

2024

POCERNICE.SHM.CZ

VEČERNÍ LYŽOVÁNÍ

JEŠTĚD
SRAZ 17.00 NA FAŘE CHVALY

29. 2.
1. 3.

VELIKONOCE 15+

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE PŘÍCHOVICE

28.3.–
1. 4.

VELIKONOCE 12+

PROGRAM NA FAŘE V HP + VÝLET

28.–30.
3.

MALÁ VENDRYNĚ

VÍKENDOVKA PRO MLÁDEŽ
WWW.VENDRYNE.WEBNODE.CZ

5.–7.
4.

VODA

22. 6.

VENDRYNĚ

ANEB PRÁZDNINY S BOHEM A DONEM
BOSKEM
WWW.VENDRYNE.WEBNODE.CZ

22.–29.
8.

**DOlno-
POčernický
Lístek**

Občasník farního společenství při kostele Nanebevzetí Panny Marie v Dolních Počernicích, vychází nepravidelně dle potřeby • PDF verze aktuálních čísel jsou k dispozici na webu farnosti • O zařazení a použití příspěvků rozhoduje P. Libor Ovečka • Redakce Michael Mareš • Tiskové zpracování František Jakubec st. • Příspěvky dodávejte laskavě jen v elektronické podobě, a to na adresu dopoli@farnostdolnipocernice.cz, jinak předejte osobně administrátorovi • Vyhrazujeme si právo příspěvky redigovat bez vědomí autora, není-li zásadně dotčen obsah